

12

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging hebben genomen dat het wenselijk is, de verspreide wettelijke bepalingen betreffende kansspelen te herzien en in één wet onder te brengen en voorts de tijdelijke bepalingen betreffende sportprijsvragen door blijvende te vervangen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1. Behoudens het in Titel II van deze wet bepaalde is het verboden:

a. gelegenheid te geven om mede te dingen naar prijzen of premies, indien de aanwijzing der winnaars geschiedt door enige kansbepaling waarop de deelnemers in het algemeen geen overwegende invloed kunnen uitoefenen, tenzij daarvoor ingevolge deze wet vergunning is verleend;

b. de deelneming hetzij aan een onder *a* bedoelde gelegenheid, gegeven zonder vergunning ingevolge deze wet, hetzij aan een overeenkomstige gelegenheid, gegeven buiten het Rijk in Europa, te bevorderen of daartoe voor openbaarmaking of verspreiding bestemde stukken in voorraad te hebben;

c. gebruik te maken van een onder *a* bedoelde gelegenheid, wetende dat voor het geven daarvan geen vergunning ingevolge deze wet is verleend;

d. opzettelijk in strijd met de waarheid het vermoeden te wekken dat voor een gelegenheid als onder *a* bedoeld ingevolge deze wet vergunning is verleend, of dat aan de verleende vergunning geen voorschrift of niet al de gestelde voorschriften zijn verbonden.

Artikel 2. Artikel 1 is niet van toepassing op:

a. gelegenheden als daarin bedoeld, die noch voor het publiek zijn opengesteld, noch bedrijfsmatig worden gegeven;

b. kansovereenkomsten van levensverzekering, aangegaan met inachtneming van de daarvoor geldende wettelijke bepalingen;

c. door een publiekrechtelijk lichaam tegen een niet hogere dan de parikoers voor het publiek opengestelde werkelijke geldleningen, die een jaarlijkse en jaarlijks ter beschikking te stellen rente geven, niet lager dan een door Onze Minister van Financiën vast te stellen percentage, terwijl aan de schuldbewijzen van die leningen bijkomstig een kans op het winnen van premies is verbonden.

Artikel 3. 1. Tenzij deze wet anders bepaalt kan voor een gelegenheid als in artikel 1 onder *a* bedoeld, open te stellen uitsluitend teneinde met de opbrengst daarvan enig algemeen belang te dienen, vergunning worden verleend door burgemeester en wethouders der gemeente waar de aanwijzing der winnaars zal geschieden, indien de prijzen en premies gezamenlijk geen grotere waarde dan duizend gulden — of tweeduizend gulden in een gemeente met meer dan vijftigduizend zielen — hebben, en anders door Onze Minister van Justitie.

2. Het eerste lid is niet van toepassing voor gelegenheden, waarbij de spelers gemeenschappelijk aan een kansspel kunnen deelnemen.

Artikel 4. 1. Onze Ministers van Justitie en van Financiën kunnen aan een naamloze vennootschap, een coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging of een stichting vergunning verlenen tot het openstellen van een tegen een niet hogere dan de parikoers uit te geven werkelijke geldlening, die een jaarlijkse en jaarlijks ter beschikking te stellen rente geeft, niet lager dan een door Onze Minister van Financiën vast te stellen percentage, terwijl aan de schuldbewijzen van die lening bijkomstig de kans op het winnen van premies is verbonden.

2. Een vergunning als in lid 1 bedoeld kan alleen worden verleend voor geldleningen, uit te geven teneinde met het geplaatste geld enig algemeen belang te dienen.

Artikel 5. 1. Aan een vergunning, krachtens artikel 3 of artikel 4 verleend, kunnen voorschriften worden verbonden. Zij worden in het besluit, houdende de vergunning opgenomen.

2. In elk geval moet het voorschrift worden gesteld dat in alle aankondigingen en voor openbaarmaking of verspreiding bestemde stukken, de gelegenheid waarvoor de vergunning geldt betreffende, worde vermeld wie de vergunning heeft verleend, onder aanhaling van dagtekening en kenmerk van het besluit.

3. Een verleende vergunning kan worden ingetrokken indien een of meer der daaraan verbonden voorschriften worden overtreden. De gestelde voorschriften kunnen worden gewijzigd en aangevuld.

Artikel 6. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen stellen met betrekking tot de voorschriften, te verbinden aan vergunningen als bedoeld in artikel 3, alsmede met betrekking tot de wijze waarop en de middelen waarmee de aanwijzing der winnaars moet geschieden in gelegenheden, waarvoor ingevolge de artikelen 3 en 4 vergunning is verleend.

Artikel 7. Het is de vergunninghouder verboden, enig voorschrift van een krachtens deze wet uitgevaardigde algemene maatregel van bestuur, of krachtens artikel 5 gesteld, niet in acht te nemen.

TITEL II

De Staatsloterij

Artikel 8. De Staatsloterij stelt de gelegenheid open tot deelneming aan loterijen, die zijn ingericht naar een systeem waarbij de loten in klassen worden uitgetrokken en ten minste tweede gedeelte van de door de deelnemers betaalde sommen aan prijzen wordt uitgelooft.

Artikel 9. 1. De Staatsloterij houdt per jaar ten hoogste zes loterijen.

2. Elke loterij bestaat uit ten hoogste vijf series van elk 100 000 loten, die zowel van klasse tot klasse als geldig voor alle klassen kunnen worden uitgegeven.

3. Per serie worden ten minste veertigduizend prijzen uitgelooft, waaronder een hoofdprijs, die ten hoogste f 100 000 bedraagt.

4. Elke loterij is verdeeld in ten hoogste vijf klassen.

5. De prijs van een voor alle klassen geldig geheel lot bedraagt ten hoogste twintig gulden.

6. Elk lot bestaat uit ten minste vijf bewijzen van aandeel, elk aanspraak gevend op een evenredig deel van de daarop gevallen prijs.

7. Onze Minister van Financiën bepaalt met inachtneming van de in de vorige leden gegeven maxima en minima het aantal loterijen, dat in een jaar zal worden uitgegeven, het aantal series en klassen per loterij, de prijs die aan de kopers in rekening moet worden gebracht, het aantal bewijzen van aandeel, waarin de loten zijn verdeeld alsmede de aantallen en de grootte van de in elke klasse te trekken prijzen.

8. Onze voornoemde Minister bepaalt voorts de wijze waarop de trekkingen plaats vinden en hetgeen verder nodig is om een behoorlijk functioneren van de Staatsloterij te bevorderen.

Artikel 10. Het beheer der Staatsloterij is onder de bevelen van Onze Minister van Financiën opgedragen aan een directeur, die door Ons wordt benoemd en ontslagen en die rechtstreeks rekenplichtig is aan de Algemene Rekenkamer.

Artikel 11. 1. De loten worden door de Staatsloterij ten verkoop uitgegeven aan de collecteurs der Staatsloterij, die door Onze Minister van Financiën worden aangesteld en ontslagen.

2. Onze voornoemde Minister kan aan andere personen dan collecteurs de bevoegdheid tot verkoop van staatsloten onder verantwoordelijkheid van een collecteur verlenen.

3. Hij stelt de inleg vast tegen welke de loten ten verkoop worden uitgegeven.

4. Hij geeft voor zoveel nodig nadere regelen omtrent de rechten en verplichtingen van de collecteurs en van de in het tweede lid genoemde andere personen.

Artikel 12. De aanspraak op een prijs, die op een lot of een gedeelte van een lot gevallen is, vervalt na verloop van één jaar na de laatste trekkingsdag van de loterij, waarop het lot betrekking heeft.

Artikel 13. Het is verboden, onverschillig voor welk doel en onverschillig op welke wijze, gebruik te maken van of invloed toe te kennen aan de uitslag van de trekkingen van de Staatsloterij.

Artikel 14. Behoudens aan de ingevolge artikel 11 met de verkoop van staatsloten belaste personen is het aan een ieder verboden bij wijze van beroep of gewoonte loten of gedeelten van loten in de Staatsloterij te verkopen, te koop aan te bieden, af te leveren, uit te delen of ten verkoop of ter uitsluiting in voorraad te hebben, af te lossen of op enige andere wijze de middellijke of onmiddellijke deelneming in voormelde loterij open te stellen of te bevorderen.

TITEL III

Sportprijsvragen

Artikel 15. 1. Tot het organiseren van sportprijsvragen kan uitsluitend vergunning worden verleend overeenkomstig de bepalingen van deze titel.

2. Onder sportprijsvragen worden verstaan prijsvragen, waarbij deelnemers de uitslagen van de tevoren aangekondigde sportwedstrijden, met uitzondering van harddraverijen en paardenrennen, moeten raden of voorspellen.

Artikel 16. 1. Onze Ministers van Justitie en van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen kunnen met het oog op de belangen van instellingen werkzaam ten algemene nutte, in het bijzonder op het gebied van sport en lichamelijke vorming, aan één rechtspersoonlijkheid bezittende instelling voor een door hen te bepalen tijd vergunning verlenen tot het aanleggen en houden van sportprijsvragen onder personen, die als begunstigers der instelling door haar zijn geregistreerd.

2. Als begunstigers mogen geen personen toetreden die nog niet de leeftijd van achttien jaren hebben bereikt.

Artikel 17. De begunstigers betalen een door de instelling te bepalen jaarlijks bedrag. De opbrengst wordt aangewend voor de bestrijding van de onkosten, verbonden aan het organiseren van sportprijsvragen en voorts voor een te vormen reservefonds.

Artikel 18. De inzet van één deelnemer in een prijsvraag mag ten hoogste twee gulden en vijftig cent bedragen.

Artikel 19. 1. De opbrengst van een prijsvraag dient in overwegende mate ten goede te komen aan de belangen, die de instelling met het aanleggen en houden van sportprijsvragen beoogt te dienen.

2. De voor de winnaars bestemde prijzen bestaan in geld. Een deelnemer mag aan prijzen in één prijsvraag in totaal niet meer dan een bedrag van f 100 000 ontvangen.

Artikel 20. Indien als winnaar van een prijs wordt aangewezen een persoon, die niet als begunstiger is geregistreerd of ingevolge artikel 16, lid 2, niet als begunstiger mocht toetreden, of indien als winnaar wordt aangewezen een begunstiger die meer dan één bewijs van deelneming heeft ingezonden dan wel bij de deelneming gehandeld heeft in strijd met de door de instelling voor deelneming gestelde voorwaarden, wordt de inzending buiten aanmerking gelaten.

Artikel 21. 1. Onze in artikel 16 genoemde Ministers verbinden voorschriften aan de vergunning tot het organiseren van sportprijsvragen.

2. De voorschriften hebben onder meer betrekking op:

a. de registratie van de begunstigers en de aan de registratie verbonden kosten;

b. het aantal te houden prijsvragen, met dien verstande, dat het aantal als regel ten hoogste één per week en in elk geval niet meer dan twee en vijftig per jaar zal bedragen;

c. de prijzen;

d. de bestemming van de opbrengst van elke gehouden prijsvraag;

e. de administratie en dekking van de daaraan verbonden kosten;

f. de wijze van beschikbaarstelling van formulieren voor het deelnemen in een sportprijsvraag;

g. de statuten en de reglementen van de instelling;

h. de controle van overheidswege.

3. De voorschriften kunnen worden gewijzigd en aangevuld.

Artikel 22. De ingevolge artikel 16 verleende vergunning kan tussentijds door Onze in dat artikel genoemde Ministers worden ingetrokken, indien de bepalingen van deze titel of de ingevolge artikel 21 vastgestelde voorschriften worden overtreden.

TITEL IV

De totalisator

Artikel 23. 1. Tot het organiseren van een totalisator kan uitsluitend vergunning worden verleend overeenkomstig de bepalingen van deze titel.

2. Onder totalisator wordt verstaan elke gelegenheid, opengesteld om op de uitslag van harddraverijen en paardenrennen te wedden, met dien verstande dat het totaal van de inleg, behoudens bij of krachtens de wet toegestane aftrek, verdeeld zal worden onder degenen die op de winnaar of op een der prijswinnaars hebben gewed.

Artikel 24. Onze Ministers van Landbouw en Visserij en van Justitie kunnen aan één rechtspersoonlijkheid bezittende instelling voor een door hen te bepalen tijd vergunning verlenen tot het organiseren van een totalisator.

Artikel 25. 1. Onze in artikel 24 genoemde Ministers verbinden voorschriften aan de vergunning tot het organiseren van een totalisator.

2. De voorschriften hebben onder meer betrekking op:

a. het aantal draverijen en rennen;

b. de maximum inzet per persoon;

c. het percentage dat vóór de verdeling aan de winnaars der weddenschappen zal worden ingehouden en de bestemming van dit percentage;

d. de controle van overheidswege;

e. de verplichting om ongeoorloofd wedden of het verlenen van bemiddeling tot wedden op de terreinen waar harddraverijen of paardenrennen worden gehouden zoveel mogelijk tegen te gaan en te doen tegengaan.

3. De voorschriften kunnen worden gewijzigd en aangevuld.

Artikel 26. De ingevolge artikel 24 verleende vergunning kan tussentijds door Onze in dat artikel genoemde Ministers worden ingetrokken, indien de ingevolge artikel 25 vastgestelde voorschriften worden overtreden.

Artikel 27. Het is verboden aan het publiek bemiddeling aan te bieden of te verlenen bij het afsluiten van weddenschappen bij een totalisator.

TITEL V

Prijsvragen en speelautomaten

Artikel 28. 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 1 is het verboden, de gelegenheid open te stellen om tegen voldoening aan zekere voorwaarde — anders dan het verrichten van een wetenschappelijke of kunstzinnige prestatie — mede te dingen naar een prijs of premie tot een waarde van meer dan duizend gulden, uitgelooft ten behoeve van de deelnemers aan een prijsvraag, van welke aard ook, tenzij daarvoor door Onze Minister van Justitie vergunning is verleend.

2. Een vergunning als in het eerste lid bedoeld kan alleen worden verleend voor gelegenheden, opengesteld teneinde met de opbrengst enig algemeen belang te dienen.

Artikel 29. Met betrekking tot prijsvragen als in het vorige artikel bedoeld zijn de artikelen 1, onder *b* en *d*, 5, 6 en 7 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 30. Onverminderd het bepaalde in artikel 1 is het verboden, zonder vergunning van de burgemeester op of aan de openbare weg of op voor het publiek toegankelijke plaatsen aanwezig te hebben speelautomaten of andere mechanische toestellen, ingericht voor de beoefening van een spel.

TITEL VI

Strafbepalingen

Artikel 31. 1. Hij, die hetgeen is verboden in artikel 1, onder *a* en *c*, als bedrijf uitoefent wordt gestraft hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en geldboete van ten hoogste vijftigduizend gulden, hetzij met één van deze straffen.

2. Indien de schuldige het feit in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

Artikel 32. Overtreding van de verbodsbepaling van artikel 1, onder *d*, wordt gestraft hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en geldboete van ten hoogste vijftigduizend gulden, hetzij met één van deze straffen.

Artikel 33. Overtreding van een der verbodsbepalingen van de artikelen 1, onder *a* en *b*, 7, 13, 14, 27, 28 en 30, wordt, behoudens het bepaalde in artikel 31, gestraft hetzij met hechtenis van ten hoogste een jaar en geldboete van ten hoogste vijftigduizend gulden, hetzij met één van deze straffen.

Artikel 34. Overtreding van de verbodsbepaling van artikel 1, onder *c*, wordt, behoudens het bepaalde in artikel 31, gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 35. 1. De feiten, strafbaar gesteld bij de artikelen 31 en 32, worden beschouwd als misdrijven.

2. De feiten, strafbaar gesteld bij de artikelen 33 en 34, worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 36. 1. Indien een feit, bij deze wet strafbaar gesteld, wordt begaan door of vanwege een rechtspersoon, een vennootschap, enige andere vereniging van personen of een doelvermogen, wordt de strafvervolg ingesteld en worden de straffen uitgesproken, hetzij tegen die rechtspersoon, die vennootschap, die vereniging of dat doelvermogen, hetzij tegen hen, die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of het nalaten, hetzij tegen beiden.

2. Indien een strafvervolg ingesteld wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder, indien er meerdere bestuurders zijn door het hoofd van het bestuur of, bij gebreke daarvan, door de door het openbaar ministerie aangewezen bestuurder. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen, zolang het gerecht persoonlijke verschijning beveelt; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

3. Indien een strafvervolg ingesteld wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen, vindt artikel 538, onder 2°, van het Wetboek van Strafvordering overeenkomstige toepassing.

Artikel 37. 1. Met het opsporen van de feiten, bedoeld in de artikelen 13 en 14 van deze wet zijn, behalve de ambtenaren aangewezen bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering, belast de directeur van de Staatsloterij en de door Onze Minister van Financiën aan te wijzen ambtenaren.

2. De ambtenaren belast met het opsporen van de feiten, strafbaar gesteld bij deze wet, zijn te allen tijde bevoegd om in beslag te nemen en ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen van alle zaken, welke tot ontdekking der waarheid kunnen dienen of welker verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer kan worden bevolen.

3. Zij hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, waar redelijkerwijs vermoed kan worden, dat een overtreding dezer wet wordt gepleegd. Zo nodig verschaffen zij zich de toegang met behulp van de sterke arm. De artikelen 120—123 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

TITEL VII

Slotbepalingen

Artikel 38. Alle aanspraken, voortvloeiende uit de uitslag van kansbepalingen in een gelegenheid, gegeven met vergunning ingevolge deze wet verleend, vervallen na verloop van een jaar na de dag waarop zij zijn ontstaan.

Artikel 39. Artikel 1825 van het Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing op prijzen en premies, behaald in de Staatsloterij en in gelegenheden, gegeven met vergunning ingevolge deze wet verleend.

Artikel 40. Alle stukken, opgemaakt in verband met voorschriften, bij of krachtens de tweede titel van deze wet gegeven, zijn vrij van zegel.

Artikel 41. 1. Het Rijk garandeert aan de gewezen collecteurs der Nederlandse Staatsloterij en aan hun nagelaten betrekkingen de voldoening van de uitkeringen waartoe zij krachtens de door Onze Minister van Financiën goedgekeurde statuten en het door Onze Minister van Financiën goedgekeurde reglement van de Stichting Pensioenfondsen van Collecteurs en Collectrices van de Nederlandse Staatsloterij gerechtigd zijn.

2. Deze uitkeringen mogen het maximum-bedrag van het ouderdomspensioen en het bedrag van het weduwen- en wezenpensioen, ingevolge de artikelen 54 en 97 der Pensioenwet 1922 of ingevolge een daarvoor in de plaats tredende regeling berekend naar een pensioensgrondslag van f 3200, een en ander eventueel vermeerderd met toeslagen, niet te boven gaan.

3. Indien uit officiële gegevens blijkt, dat de salarissen van Rijksambtenaren sedert 1 januari 1949 gemiddeld met 10 pct. of meer zijn gestegen, kunnen de uitkeringen met ten hoogste een percentage, dat gelijk is aan het voor het voorafgaande jaar vastgestelde percentage der stijging sinds 1 januari 1949, worden verhoogd.

4. Deze garantie vervalt indien blijkt, dat wordt of is gehandeld in strijd met de bepalingen van statuten en reglementen als bedoeld in het eerste lid zoals deze door Onze Minister van Financiën zijn goedgekeurd.

Artikel 42. 1. De artikelen 254bis en 457 van het Wetboek van Strafrecht vervallen.

2. De Loterijwet (*Stb.* 1905, 171, sedert gewijzigd), de Totalisatorwet (*Stb.* 1948, I 514) en de Wet van 21 december 1950 (*Stb.* K 619) worden ingetrokken.

3. Artikel 64, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering wordt als volgt gelezen:

Het bevel kan worden verleend in geval van:

a. een misdrijf waarvan de rechtbanken kennis nemen, waarop naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld, indien de verdachte hier te lande geen vaste woon- of verblijfplaats heeft;

b. een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van vier jaren of meer is gesteld;

c. een der misdrijven omschreven in de artikelen 132, 137a, 140, tweede lid, 197, 240, laatste lid, 250bis, 251bis, eerste lid, 285, eerste lid, 318, 321, 326, 326a, 390 n°. 1, 391 n°. 1, 395 en 416 van het Wetboek van Strafrecht;

d. een der overtredingen omschreven in de artikelen 432 en 433 van het Wetboek van Strafrecht;

e. een der misdrijven omschreven in: artikel 3 van de Wet op de weerkorpsen; artikel 36, derde lid, van de Wegenverkeerswet; artikel 27, tweede lid, van de Wet buitengewone bevoegdheden burgerlijk gezag;

de artikelen 168, tweede lid, en 172, eerste lid, van de Algemene wet inzake de douane en accijnzen, indien nog geen vijf jaren zijn verlopen sedert de verdachte terzake van een van die feiten onherroepelijk tot gevangenisstraf is veroordeeld;

de artikelen 52, 53, eerste lid, en 54 van de Wet gewetensbezwaren militaire dienst;

artikel 31 van de Wet op de kansspelen;

f. het misdrijf van opzettelijke overtreding van artikel 85, eerste lid, van de Wet op de noodwachten.

Artikel 43. 1. Het bepaalde in artikel 1, tweede lid, onder *c*, van de Wet beperking cadeaustelsel (*Stb.* 1955, 345) wordt als volgt gelezen: het aanbieden en verschaffen van de mogelijkheid tot het deelnemen aan wedstrijden, prijsvragen en dergelijke — niet zijnde gelegenheden als bedoeld in artikel 1, onder

a, van de Wet op de kansspelen of prijsvragen als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van die wet —, waarbij als prijzen goederen worden beschikbaar gesteld.

2. In de Wet op de loterijbelasting (*Stb.* 1961, 313) worden de volgende wijzigingen aangebracht.

A. In de considerans en in artikel 3, tweede lid, wordt „loterijen en andere kansspelen” telkens vervangen door: kansspelen.

B. In de artikelen 1 en 20 wordt „loterijbelasting” telkens vervangen door: kansspelbelasting.

C. In artikel 1 wordt onder letter a „binnenlandse loterijen en andere binnenlandse kansspelen” vervangen door: binnenlandse kansspelen, en onder letter b „buitenlandse loterijen en andere buitenlandse kansspelen” vervangen door: buitenlandse kansspelen.

D. In artikel 2 wordt het eerste lid vervangen door:

1. Onder kansspelen worden verstaan gelegenheden, gegeven tot mededinging naar:

a. prijzen en premies, indien de aanwijzing der winnaars geschiedt door enige kansbepaling waarop de deelnemers in het algemeen geen overwegende invloed kunnen uitoefenen, met uitzondering van levensverzekeringen, premieleningen, alsmede speelautomaten en soortgelijke mechanische toestellen, ingericht voor de beoefening van een spel;

b. prijzen en premies, uitgelooft ten behoeve van de deelnemers aan een prijsvraag, van welke aard ook, tenzij voor de deelneming het verrichten van een wetenschappelijke of kunstzinnige prestatie wordt gevorderd.

E. In artikel 2, tweede en derde lid, wordt „Loterijen en andere kansspelen” telkens vervangen door: Kansspelen.

F. In artikel 4, tweede lid, vervalt „als zijn bedoeld in artikel 2, eerste lid,”.

G. De artikelen 12 tot en met 18, alsmede „, met uitzondering van artikel 14,” in artikel 19, tweede lid, vervallen.

3. In artikel 38 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (*Stb.* 1959, 301), in de artikelen 28, derde lid, en 53, eerste lid, 1°, van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 (*Verord. bl.* 105), in het opschrift van hoofdstuk VII alsmede in artikel 30, tweede en derde lid, van het Besluit op de Vennootschapsbelasting 1942 (*Verord.bl.* 51), in artikel 24, nr. 16, van de Wet op de Omzetbelasting 1954 (*Stb.* 558), in artikel 4, letter a, van de Financiële-Verhoudingswet 1960 (*Stb.* 1961, 217) en in artikel 159, letter m, van de Provinciewet (*Stb.* 1962, 17) wordt:

a. „loterijen en andere kansspelen” telkens vervangen door: kansspelen;

b. „loterijbelasting” telkens vervangen door: kansspelbelasting;

c. „buitenlandse loterij of ander buitenlands kansspel” vervangen door: buitenlands kansspel.

4. Indien het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 wordt vervangen door een nieuwe wettelijke regeling, worden de in die regeling gebezigde woorden „loterijen en andere kansspelen” en „loterijbelasting” vervangen door: kansspelen, onderscheidenlijk: kansspelbelasting.

Artikel 44. 1. Op loterijen, die vóór 1 juli 1905 reeds wettiglijk zijn aangelegd, is deze wet niet van toepassing.

2. Loterijen en prijsvragen waarvoor vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet vergunning is verleend, worden afgewikkeld overeenkomstig de vóór die datum geldende voorschriften.

Artikel 45. Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip. Zij kan worden aangehaald als: „Wet op de kansspelen”.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,

De Staatssecretaris van Financiën,

De Staatssecretaris van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen,

De Minister van Landbouw en Visserij,